

РАДОСАВ СТОЈАНОВИЋ

А И ТО ЋЕ ПРОЋИ

ТИХО МРУ БРЕЗЕ

Тихо мру брезе у браништу
Мру траве некошене
Туга је обујмила долину
У којој више никога нема.

Суши се јасен на рубу ливаде
И љушти кора с дебла
Као леп са куће.

Извор је замукао
Стоји тек танушна жица
Што се расипа кроз травуљину
И натапа бурјан.

Дан се поткоруштио.

Само смук извија главу
Над младим звезданом
Зверајући у небо које се облачи
И сикће свој отров
Гневан на све.

ПУТ У ВЕЧНОСТ

Један пуж тихо мили уз стабло трешње
Одабрао је грану
И запутио се ко зна куд
А грана се пружила у зрак
И некако је сва светла после кише.

А пуж осећа задовољство у путу
Као да ходи у вечност
И не мари
Што ће се његово путовање
Завршити на крају гране
Или с првим пропламсајем сунца
Између облака.

ПРЕПОЗНАЋУ ТЕ

Стојим на брегу
С рукама међ звездама

Тражим твоју звезду
У коју си се прометнула
Јер си ми онда казала
Док смо са истог брега
Зурили у звездани осиањак
Да је свака звезда
Душа умрлог

Верујем да ћу те препознати
Међу звездама.

ДАВНИ КРЧАГ

Сишао сам низ стазу да умијем очи
На том врелу где сам захватао воду
Водила ме невидљива рука дечака давног
Желим да свет још једном видим тим очима
Бистрим од воде и светлости дање
Да птицу и сан праметнем у јаву
Да кап са врела пробуди ме
И трепет свих чула ме преобрати.

Сад дрхтим с водом на длану
Млаз светлости расипа се у сунчане жудње
И сети ме на крчаг од глине
Што давног лета
Разбијених парчади оста крај врела
Да л' с њим и ја се то кроз време враћам у светлине
Састављајући потонуле честице
У глинене крчаг стари?

СВЕ ШТО ЈЕ ПРОШЛО

Све што је прошло и даље живи
У тренуцима неким далеким
И траје своје неспокоје
И бодри те у данима сивим
Опомиње и сјакти ко разнизано бисерје
У неком твом мраку
И грли те чежњивим рукама заборава

Све што је прошло на путу је
Да подигне катарку и развије једра
Док плови брод на коме је
Цео твој живот од праха и сребра.